

Arrest

**nr. 67 189 van 23 september 2011
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 24 juni 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 mei 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 9 augustus 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 september 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. VAN ROSSEM en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaring bent u een Srilankaanse Tamil afkomstig uit Akkaryan Vanni District, Sri Lanka. Eind 2008 raakte u uw ouders kwijt tijdens de burgeroorlog. Van 23 februari 2009 tot 26 april 2009 werd u ondergebracht in een school te Vavuniya. Daarna werd u overgeplaatst naar Ramanathan ontheemdenkamp. Op 4 september 2009 werd u in het ontheemdenkamp opgepakt, op verdenking van banden met de LTTE (Liberation Tigers of Tamil Eelam), en naar een politiekantoor in het centrum van Vavuniya overgebracht. U werd dagelijks verhoord door de CID (Criminal Investigation Department). Op 9 april 2010 werd u door de rechtbank vrijgelaten op borgtocht en op 10 april 2010 betaalde u 50.000

roepies voor uw borgtocht. De voorwaarde voor deze borgtocht was dat u zou terugkeren naar Ramanthan ontheemdenkamp en u zich elke zaterdag zou melden bij de politie. Op 1 mei 2010 probeerde u een eerste maal te ontsnappen uit Ramanathan ontheemdenkamp, maar dit mislukte. U meldde zich een laatste keer aan bij de politie op 29 mei 2010. Op 30 mei 2010 ontsnapte u uit het kamp met behulp van een lid van de CID. U verklaart dat u ontsnapte uit het kamp uit angst voor een rechtszaak tegen u, waarvan de zitting had moeten plaats vinden op 4 juni 2010. Nadat u het kamp verliet trok u voor 5 dagen naar Kekarawe. Daarna reisde u door naar Colombo. Op 19 juni 2010 verliet u Sri Lanka en op 21 juni 2010 kwam u aan in België.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten neer: uw geboorteakte, een brief van uw advocaat, een arrestatiebevel en een bewijs van borgtocht.

B. Motivering

U haalt onvoldoende elementen aan waaruit blijkt dat u Sri Lanka diende te verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie en dat u bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka alsnog dergelijke vrees moet koesteren of een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld en beschreven in de definitie van Subsidiäre Bescherming. U weet het Commissariaat Generaal er niet van te overtuigen dat u gezocht wordt wegens banden met de LTTE (Liberation Tigers of Tamil Eelam). Volgens uw verklaring had u nooit contacten met de LTTE: u hebt enkel, onder dwang, voedsel klaargemaakt voor de LTTE. U werd, volgens uw verklaring, enkel en alleen omdat het leger te weten kwam dat u voedsel klaarmaakte voor de LTTE, gearresteerd in Ramanathan kamp en overgebracht naar een cel in het politiekantoor van Vavuniya (zie gehoorverslag CGVS, p.5-6). Dit is, om meerdere redenen, ongeloofwaardig. Eerst en vooral hebt u geen LTTE-profiel. U hebt nooit iets noemenswaardig gedaan voor de LTTE. Eten voorbereiden onder dwang kan niet beschouwd worden als een LTTE-profiel. Tijdens de burgeroorlog was deze vorm van dienstverlening aan de LTTE algemeen verspreid onder de Tamil-bevolking. Burgers werden gedwongen om voedsel of kledij af te staan. Ten tweede, werden LTTE-verdachten niet opgesloten in politiecellen. Tijdens en in de nasleep van de oorlog in Sri Lanka werden aparte kampen opgericht om LTTE-verdachten in onder te brengen. Indien het leger iemand verdacht van banden met de LTTE in de ontheemdenkampen, dan werd deze persoon naar zo een specifiek kamp overgebracht. Ten derde, is het ongeloofwaardig dat u gearresteerd, opgesloten en ondervraagd zou worden, waarna u op borg vrijkwam en voor een rechtbank diende te verschijnen, enkel omwille van het bereiden van eten voor de LTTE. Er worden meer en meer voormalige daadwerkelijke LTTE- strijders vrijgelaten en gereïntegreerd in de maatschappij. Daar deze personen al zo'n kans krijgen is het ongeloofwaardig dat iemand die enkel onder dwang eten bereidde voor de LTTE, tot in de rechtbanken toe vervolgd zou worden. Uw bewering dat uw ontsnapping uit het vluchtelingenkamp een bevestiging vormt voor de Srilankaanse autoriteiten van uw banden met de LTTE is niet aannemelijk. U kunt immers op geen enkele manier staven dat u ooit daadwerkelijk in een vluchtelingenkamp verbleef. Hoewel u beweerde tussen februari 2009 en mei 2010 in twee vluchtelingenkampen verbleven te hebben, legt u hiervan geen enkel document voor. Daar u niet aannemelijk kunt maken in een vluchtelingenkamp gezeten te hebben, is uw beweerde ontsnapping ook ongeloofwaardig.

Als bewijs dat de overheid u zoekt in Sri Lanka legt u een arrestatiebevel van de politie van Vavuniya en een document dat uw borgtocht bewijst voor. Hierbij kunnen enkele kanttekeningen gemaakt worden. U legt geen enkel identiteitsbewijs voor met foto. U kan niet bewijzen dat u effectief de S. B.(...) bent, die in deze documenten vermeld wordt. Bovendien staat er nergens op uw borgtocht wat de redenen van uw aanhouding waren. U kan niet aantonen dat u niet om andere gemeenrechtelijke of strafrechtelijke redenen werd aangehouden. Wat er ook van zij, documenten moeten steeds ondersteund worden door een geloofwaardig relaas. Uw profiel doet vermoeden dat uw documenten een gesolliciteerd karakter hebben. Het is ongeloofwaardig dat iemand met uw profiel wegens banden met de LTTE gearresteerd werd in Sri Lanka en nu nog steeds wordt gezocht.

Voorts mag de door u beschreven vluchtroute ook betwijfeld worden. U verklaarde verschillende internationale vluchten genomen te hebben, maar u kon geen enkel detail over het door u gebruikte reisdocument verschaffen (zie gehoorverslag CGVS, p. 8, 9). Daar bij internationale vluchten identiteitscontroles zeer geregeld voorkomen, is het volledig ongeloofwaardig dat u niets zou weten over de identiteit, nationaliteit, enz. waaronder u reisde. Ook is uw beschrijving van uw vluchtroute zelf opvallend vaag. U wist enkel dat u een tussenlanding te Chennai heeft gemaakt; u had er geen idee van waar u de volgende twee keer landde (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Deze vaststelling breekt de oprechtheid van uw verklaringen verder af.

Uit wat vooraf gaat kan worden besloten dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas. In de gegeven omstandigheden is er geen enkele reden waarom u niet naar Sri Lanka zou kunnen terugkeren. Uit de richtlijnen van het UNHCR 'UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Sri Lanka' (dd. 5 juli 2010) blijkt dat de oorlog op 19 mei 2009 eindigde met de overwinning van het Srilankaanse leger op de LTTE. De situatie is sindsdien gevoelig verbeterd en er wordt werk gemaakt om het hoge aantal intern ontheemden die zich in vluchtelingen kampen bevinden te hervestigen. Personen die verdacht worden van banden met de LTTE worden in 'High Security Camps' vastgehouden. In het licht van de gewijzigde situatie in Sri Lanka is het profiel van Tamil afkomstig uit het noorden of het oosten niet meer voldoende om aanspraak te kunnen maken op internationale bescherming. Elk dossier dient individueel te worden behandeld en het al dan niet toekennen van een internationaal beschermingsstatuut hangt er vooral van af of de asielzoeker aannemelijk heeft gemaakt dat hij tot één van de door het UNHCR opgesomde risico profielen behoort. Personen die verdacht worden van banden met de LTTE, zoals u in uw geval probeerde aan te tonen, kunnen als een mogelijk risicoprofiel worden beschouwd. In dergelijk geval moet echter uit het individuele dossier blijken, namelijk doormiddel van documenten en/of geloofwaardige verklaringen, of de asielzoeker daadwerkelijk banden heeft met LTTE of daadwerkelijk verdacht wordt van banden met de LTTE en in die hoedanigheid nood heeft aan internationale bescherming. Zoals hierboven al werd uiteengezet hebt u echter op geen enkele manier het CGVS weten te overtuigen van uw bewering wegens dergelijke verdenking te worden gezocht in Sri Lanka.

Bijgevolg kan dan ook niet besloten worden dat u op dit ogenblik bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt op vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. Evenmin kan worden gesteld dat er in uw geval een reëel risico op ernstig schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou bestaan.

Overige documenten die u voorlegt zijn niet van die aard dat ze beslissing in positieve zin kunnen ombuigen. Uw geboorteakte zou uw identiteit moeten bewijzen, maar u legt geen enkel identiteitsdocument voor met een foto op. De brief van uw advocaat heeft een gesolliciteerd karakter. Dit blijkt uit de vaststelling dat hoewel deze brief geschreven werd op 15 juni 2010, uw advocaat al vermeldt dat u in het buitenland verblijft, terwijl u volgens uw verklaringen Sri Lanka pas op 19 juni 2010 verlaten heeft.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker verwijst naar de bestreden beslissing en stelt niet akkoord te gaan met de argumenten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: commissaris-generaal) om verzoeker af te wijzen van het statuut van vluchteling en het subsidiaire beschermingsstatuut. De commissaris-generaal twijfelt aan zijn relaas omdat hij volgens hem niet zou gezocht worden door de autoriteiten van zijn land. Verzoeker kan zich niet akkoord verklaren met de beslissing van de commissaris-generaal en de argumenten die hij opwerpt.

Verzoeker wijst er op dat zijn asielrelaas wel degelijk geloofwaardig is. Hij licht toe dat hij na de oorlog werd ondergebracht in een ontheemdenkamp Ramanathan en van daaruit door de CID ("Criminal Investigation Department") overgebracht naar een politiekantoor en werd ondervraagd door de CID. Hij herhaalt wederom zijn asielrelaas en voert aan dat hij inderdaad geen hoog profiel had maar dat dit niet wegneemt dat hij verdacht werd door de CID en dat dit steeds grote risico's impliceert. Hij benadrukt dat hij wel degelijk gevlucht is en ontsnapt is uit het kamp en dat men nog steeds op zoek is naar hem en hij uiteindelijk op de zitting van 4 juni 2010 afwezig was. Hij stelt dat aangezien hij verdacht wordt dit jammer genoeg vaak reden genoeg is om hem te vervolgen.

Verzoeker voert aan dat de commissaris-generaal geen grondig onderzoek heeft gedaan en hij is niet akkoord met het feit dat de commissaris-generaal zijn documenten ter staving van zijn relaas niet aanvaardt, terwijl er thans een document van de rechtbank is. Waarom dit niet aanvaard wordt, werd volgens verzoeker niet gemotiveerd. Verzoeker meent dan ook dat het al te gemakkelijk is om zijn documenten te bestempelen met een gesolliciteerd karakter zonder zelfs te kunnen aantonen dat het niet om oprechte documenten gaat. Hij stelt dat hij bij terugkeer direct zal gearresteerd worden, net

zoals de Tamils die uit het noorden van Sri Lanka komen. Hij steunt zich hiervoor op een document van juli 2009 van UNHCR en hij wijst er op dat er niet wordt getwijfeld aan het feit dat hij afkomstig is uit het noorden van Sri Lanka. Verzoeker voert dan ook aan dat de bestreden beslissing hier geen rekening mee heeft gehouden en moet vernietigd worden.

Verzoeker brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd. De materiële motiveringsplicht houdt in dat een administratieve rechtshandeling op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. De vrees van de verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS, nr. 118.506 van 22 april 2003; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvlucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, *La protection internationale des réfugiés en Belgique*, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172).

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) is van mening dat in tegenstelling tot wat verzoeker stelt, de bestreden beslissing wel een voldoende motivatie geeft waarom de commissaris-generaal geen waarde hecht aan het vernoemde arrestatiebevel en bewijs van betaling van een borgtocht, meer bepaald dat verzoeker geen enkel identiteitsbewijs voorlegt met foto. Verzoeker bewijst niet dat hij effectief de S. B.(...) is, die in deze documenten vermeld wordt. Documenten moeten steeds ondersteund worden door een geloofwaardig relaas. Het is weinig geloofwaardig dat iemand met het profiel van verzoeker wegens banden met de LTTE gearresteerd werd in Sri Lanka en nu nog steeds wordt gezocht.

De bestreden beslissing stelt: "(...)Eten voorbereiden onder dwang kan niet beschouwd worden als een LTTE-profiel. Tijdens de burgeroorlog was deze vorm van dienstverlening aan de LTTE algemeen verspreid onder de Tamil-bevolking. Burgers werden gedwongen om voedsel of kledij af te staan. Ten tweede, werden LTTE-verdachten niet opgesloten in politiecellen. Tijdens en in de nasleep van de oorlog in Sri Lanka werden aparte kampen opgericht om LTTE-verdachten in onder te brengen. Indien het leger iemand verdacht van banden met de LTTE in de ontheemdenkampen, dan werd deze persoon naar zo een specifiek kamp overgebracht. Ten derde, is het ongeloofwaardig dat u gearresteerd, opgesloten en ondervraagd zou worden, waarna u op borg vrijkwam en voor een rechtbank diende te verschijnen, enkel omwille van het bereiden van eten voor de LTTE. Er worden meer en meer voormalige daadwerkelijke LTTE- strijders vrijgelaten en gereïntegreerd in de maatschappij. Daar deze personen al zo'n kans krijgen is het ongeloofwaardig dat iemand die enkel onder dwang eten bereidde

voor de LTTE, tot in de rechtbanken toe vervolgd zou worden. Uw bewering dat uw ontsnapping uit het vluchtelingenkamp een bevestiging vormt voor de Sri Lankaanse autoriteiten van uw banden met de LTTE is niet aannemelijk. U kunt immers op geen enkele manier staven dat u ooit daadwerkelijk in een vluchtelingenkamp verbleef. Hoewel u beweerde tussen februari 2009 en mei 2010 in twee vluchtelingenkampen verbleven te hebben, legt u hiervan geen enkel document voor. Daar u niet aannemelijk kunt maken in een vluchtelingenkamp gezeten te hebben, is uw beweerde ontsnapping ook ongeloofwaardig.(...)"

De bestreden beslissing wijst ook op het gesolliciteerd karakter van de brief van de advocaat uit Sri Lanka.

De Raad schaaft zich dan ook achter deze motieven.

De commissaris-generaal baseert zijn oordeel op de *"UNHCR Eligibility guidelines for assessing international protection needs of asylum-seekers from Sri Lanka"* van 5 juli 2010. Dit is een recenter rapport dan datgene van juli 2009, waar verzoeker naar verwijst en dat zich niet in het administratief dossier bevindt, zodat er geen rekening mee gehouden kan worden. De richtlijnen in het rapport van 2010 stemmen dus meer overeen met de actuele situatie. Dit document stelt dat gelet op het einde van de burgeroorlog en de sterk verbeterde algemene situatie in Sri Lanka, niet alle Tamils uit het Noorden nog nood hebben aan internationale bescherming, maar enkel Tamils met een bepaald profiel, onder meer personen die verdacht worden banden te onderhouden met het LTTE, en dat derhalve elk dossier op zijn individuele verdiensten dient te worden onderzocht. *In casu* maakt verzoeker het niet aannemelijk dat hij banden heeft met de LTTE en hierdoor vervolging zou vrezen. De Raad schaaft zich achter dit motief.

De Raad wijst er voor het overige op dat het voor verzoeker niet volstaat om de feiten uit zijn asielrelaas te herhalen, en de conclusies van de commissaris-generaal tegen te spreken. Verzoeker moet in zijn verzoekschrift concrete argumenten aanhalen om de motieven waarop de bestreden beslissing steunt te weerleggen. Verzoeker blijft hier in gebreke.

Het middel is niet gegrond.

2.2. In een tweede onderdeel voert verzoeker zijn argumentatie aan aangaande zijn hoedanigheid van vluchteling. Hij verwijst naar het artikel 1 van de Conventie van Genève en argumenteert dat er geen discussie meer kan bestaan over het feit of hij voldoet aan de criteria van de Conventie van Genève om erkend te worden als politiek vluchteling.

Wat betreft zijn gegronde vrees voor vervolging voert verzoeker aan dat de huidige situatie in Sri Lanka nog steeds precair is en de veiligheid in zijn land van herkomst onmogelijk gegarandeerd kan worden, gelet op zijn vrees dat hij gezocht wordt omwille van zijn banden met de LTTE. Hij licht toe een jaar ondergedoken te hebben geleefd en hij vraagt zich af hoe hij kan bewijzen dat hij veroordeeld is of niet en voor hoe lang. Hij vreest ook gedood te zullen worden, aangezien hij Tamil is. Verzoeker wijst er op dat de commissaris-generaal verwijst naar de richtlijnen van het UNHCR van 5 juli 2010 waaruit blijkt dat de situatie gevoelig is verbeterd, maar voert aan dat dit tegenstrijdig is met een rapport van 31 maart 2011 waaruit men volgens verzoeker duidelijk kan afleiden dat die situatie niet verbeterd is voor de Tamil bevolking en mensen nog steeds vervolgd worden en hun leven nog steeds in gevaar is. Uit dit rapport zou ook blijken dat er zware overtredingen zijn geweest door het leger op het vlak van mensenrechten. Verzoeker citeert een onderdeel van dit laatstgenoemde rapport. Verzoeker concludeert dat men dus niet voldoende rekening heeft gehouden met dit rapport en dat de toestand in Sri Lanka op zijn minst zorgwekkend en ernstig kan genoemd worden. Hij kan dan ook onmogelijk terugkeren naar zijn land van herkomst en hij stelt dat er in zijn hoofde een objectieve en subjectieve reden voorhanden is om een gegronde vrees voor vervolging te koesteren.

Hij stelt verder een gegronde vrees te hebben van een bepaalde politieke overtuiging/etnisch conflict, in het bijzonder dat hij vreest gearresteerd te worden door de Sri Lankaanse autoriteiten omwille van het feit dat hij Tamil is en verdacht wordt banden te hebben met de LTTE.

Hij argumenteert dat mensen met een minder hoog profiel ook worden vervolgd. En hij voert aan dat het feit dat hij gevlucht is voor meer problemen zal zorgen.

Vervolgens citeert hij wederom een onderdeel van het rapport van de Verenigde Naties van 31 maart 2011.

Tot slot wijst hij op de onmogelijkheid om de nationale bescherming van zijn land in te roepen.

Verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift naar het *"Report of the Secretary-General's Panel of experts on Accountability in Sri Lanka"* van 31 maart 2011, en stelt dat hieruit kan af worden geleid dat de situatie in Sri Lanka niet echt verbeterd is voor de Tamil bevolking. Verzoeker haalt dit aan als een recenter rapport dan datgene waar de commissaris-generaal zich op baseert, maar deze mening wordt niet door de Raad gevolgd. Het betreft hier namelijk een rapport dat is opgesteld over de situatie in Sri Lanka in de eindfase van het gewapend conflict. De situatie die hierin beschreven wordt is dus niet de actuele situatie. Dit rapport is dan ook niet van dien aard om de door de commissaris-generaal gevolgde UNHCR-richtlijnen van 5 juli 2010, die uitdrukkelijk stellen dat de afkomst als Tamil uit het noorden of oosten op zich niet volstaat om een nood aan internationale bescherming aan te tonen, te weerleggen of te ontkrachten. Het is verder ook zo dat de loutere verwijzing naar en neerlegging van rapporten van algemene aard over de toestand van het land van herkomst persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie niet bewijst. Dit risico dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke.

Waar verzoeker stelt dat hij problemen zal krijgen omdat hij het land illegaal uit is gereisd, wijst de Raad er op dat verzoeker zijn reisweg niet aannemelijk gemaakt heeft zoals gesteld in de bestreden beslissing. Daarenboven blijkt uit deze *'Subject Related Briefing'* van 9 december 2010 over de terugkeer van Tamil asielzoekers op de luchthaven van Colombo en gevoegd bij de verweernota dat Sri Lankanen, die (gedwongen) terugkeren uit het buitenland, het voorwerp kunnen zijn van een nationaliteitscontrole en een onderzoek naar hun strafrechtelijk verleden door de *"Criminal Investigations Department"* en afhankelijk van het geval doorverwezen kunnen worden naar de *"State intelligence Service"* en/of *"Terrorist Investigation Department"* voor ondervraging. De Raad is van oordeel dat een nationaliteitscontrole, een controle van het strafrechtelijk verleden en een uitvoerige ondervraging door de officiële instanties op zich geen vervolging is in de zin van het Verdrag van Genève noch een vervolging die resulteert in het risico op het lopen van ernstige schade. In de mate dat verzoeker verwijst naar het feit dat hij een Tamil is uit het noorden, zonder paspoort, wijst de Raad op de informatie in hetzelfde rapport waaruit blijkt dat Tamils uit het noorden een *"greater scrutiny than others"* (eigen vertaling: nauwkeurig onderzoek dan andere) riskeren en mogelijks meer problemen ondervinden en eventueel aangehouden worden indien zij het voorwerp zijn van een aanhoudingsbevel, een strafregister hebben, connecties hebben met of betrokken zijn bij de LTTE, illegaal vertrokken zijn uit Sri Lanka, betrokken zijn bij de media of een NGO of niet in het bezit zijn van een identiteitskaart of andere documentatie. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij door zijn autoriteiten wordt geïnterviewd om welke reden dan ook en het loutere feit dat hij een nauwkeuriger onderzoek zou krijgen bij binnenkomst is onvoldoende.

2.3. In een volgende onderdeel zet verzoeker zijn argumentatie uiteen aangaande het subsidiaire beschermingsstatuut.

Verzoeker voert aan dat er totaal onterecht werd geoordeeld en hij wijst er nogmaals op dat er aan zijn identiteit en afkomst niet wordt getwijfeld. Hij geeft aan dat de situatie inderdaad gewijzigd is en dat er minder checkpoints en zoekacties zijn, maar benadrukt dat mensen met het LTTE profiel nog altijd een risico lopen. Dit zou ook blijken uit de informatie van de commissaris-generaal. Hij citeert een onderdeel van deze informatie om dit aan te tonen. Men kan volgens verzoeker niet ontkennen dat zijn relaas niet de minste tegenstrijdigheden vertoont en coherent is en dat hij als vluchteling op grond van zijn banden met de LTTE een groot risico loopt.

Verzoeker verwijst naar voetnoot 62 en 63 van het document *"UK Border Agency, home office, 'country of origin information report Sri Lanka'"* van februari 2010 en citeert een onderdeel hiervan. Verzoeker voert aan dat men hier uit kan afleiden dat men niet enkel Tamils arresteert die een arrestatiebevel hebben gekregen en dat er ook andere categorieën worden geïnterviewd zoals onder meer Tamils die connecties hebben met de LTTE of Tamils die illegaal uit Sri Lanka vertrokken zijn. Verzoeker is de mening toegedaan dat hij een verhoogd risico loopt om geïnterviewd te worden.

Hij verwijst naar het artikel 48/4 van de vreemdelingenwet en wijst er wederom op dat er niet wordt getwijfeld aan het feit dat hij afkomstig is uit het noorden van Sri Lanka en dat hij onmogelijk kan terugkeren naar zijn land van herkomst gelet op de algemene toestand van het land en zijn persoonlijke toestand. Ook de situatie van Tamils die asiel hebben gevraagd in het buitenland dient heel voorzichtig bekeken te worden, aangezien hij een jaar en half in het buitenland heeft verbleven. Hij herhaalt nogmaals dat hij al werd gezocht door het leger en hij vreest het slachtoffer te zullen worden van

onrechtmatige detentie moord en ontvoeringen en verdwijningen. Hij stelt verder te behoren tot 1 van de drie sub-gronden van de subsidiaire bescherming. Hij verwijst tot slot naar het artikel 3 van het EVRM en voert aan dat dit artikel wordt geschonden bij terugkeer naar zijn land van herkomst.

Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 3 EVRM dient het volgende te worden opgemerkt. Artikel 3 EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). Derhalve kan worden verwezen naar hetgeen desbetreffend in dit arrest wordt gesteld. Verzoeker toont niet aan dat artikel 3 van het EVRM ruimer is dan artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

De Raad meent dat verzoeker onterecht stelt dat niet aan zijn identiteit getwijfeld wordt. De bestreden beslissing stelt:(...) *U legt geen enkel identiteitsbewijs voor met foto. U kan niet bewijzen dat u effectief de S. B.(...) bent, die in deze documenten vermeld wordt.(...)*. Verder is het zo dat verzoeker niet aannemelijk heeft kunnen maken dat hij banden had met de LTTE. Waar verzoeker verwijst naar het “Country of origin report” stelt de Raad vast dat dit rapport vervangen werd door een recenter rapport van november 2010 zoals vermeld in bovenvermelde *Subject Related Briefing* gevoegd bij de nota van het Commissariaat-generaal en derhalve achterhaald is. Zoals hoger al vermeld heeft verzoeker geen verhoogd risico om geïdenterd te worden aannemelijk gemaakt.

Verzoeker heeft zijn asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoeker aangehaalde vrees voor vervolging in overeenstemming met de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor hij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van zijn relaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig september tweeduizend en elf door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken;

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

G. de MOFFARTS